

CLOSE/UP

GOODBYE CINEMATHEQUE

Man har allerede i dagspressen kunnet læse udførligt om André Malraux' skandaløse afskedigelse af direktøren for det verdensberømte franske filmmuseum, Henri Langlois. Stedet er derfor ikke her til at repetere sagens akter. Vi nøjes med at udtrykke vores foragt for den André Malraux, der det ene øjeblik kan skrive fremragende memoarer om kunsten og skæbnen, det næste optræder som en kulturpolitisk panser. Vi vil nøjes med at udtrykke vores dybfølte sympati med »den geniale klunser«, Henri Langlois, hvis syvtal er skyld i at tusindvis af film er blevet reddet fra glemslen og destruktionen. Ved at berøve det franske filmmuseum dets leder optræder Malraux på samme måde som da han var ung og røvede dyrebar skatter fra de indokinesiske templer. Om man er en tyveknaegt med loven imod sig eller med loven i ryggen kommer ud på ét. *Au revoir, Henri Langlois, Goodbye, Cinematheque*, som Carl Th. Dreyer sluttede sin protestnote i »Le Monde«. – H.S.

FILMATISEREDE BØGER

Et rask blik hen over reolerne i Filmmuseets bibliotek giver en antydning af i hvor stort omfang filmen udnytter foreliggende skønlitteratur. I denne sammenhæng har romanerne, novellerne og skuespillene først og fremmest interesse som *forløb* for filmene. En registrering, der vender dette forhold om, foretages nu jævnlige i »Bogens Verden«, som er tidskrift for dansk biblioteksvæsen, og som udgives af Danmarks Biblioteksforening. Bibliotekar *Helge Hansen*, København, forfatter fortegnelsen, der bl. a. bygger på Filmmuseets kartotek og arkiver. Filmene er alfabetisk ordnet og listen tilsyneladende så komplet som den kan blive. Listen i nr. 3 (maj) 1967, som vi her går ud fra, går fra den selvindlysende »Bibelen... i begyndelsen« (John Huston, 1966) til »Vinger til fugl

Fønix« (Robert Aldrich, 1966) efter Elleston Trevor's roman af samme navn. Helge Hansen gør også opmærksom på de tilfælde, hvor filmen inspirerer til romanen, f. eks.: »Det forkerte lig« (Bryan Forbes, 1966), der er bygget over Robert Louis Stevenson's og Lloyd Osbourne's roman »Den forbyggede kasse« (»The Wrong Box«), hvorimod Geoffrey Napier's »The Wrong Box« fra 1966 er bygget over filmen. – »Bogens Verden« kan fås til gennemsyn på bibliotekerne, og anbefales hermed på det varmeste. – Ø.H.

KOSMORAMA FILM-QUIZ

Den ene af Kosmoramas redaktører spekulerede i forrige nummer over, hvorfor det danske publikum i så påfaldende høj grad gik uden om amerikanske musicals – og så frem til den dag, da sociologerne tog bestik af danskerens uudgrundelige biografvaner.

Vor forbigåelse af musicalen er måske også grunden til, at så få nærmede sig svaret på spørgsmålet i forrige film-quiz: i hvilken scene i »How to Succeed in Business without Really Trying« medvirkede instruktøren, David Swift?

Ikke nok med det, whisky'en går denne gang udenlands, til Kosmorama-læser Uno Ohlsson, Repslagaregatan 32, Norrköping, der kunne afsløre, at den nærmest skaldede Swift viste sig i filmen som *elevatorfører* i det store firma.

Nyt forsøg: Karel Reisz er nu færdig med optagelserne til sin film »Isadora« (med Vanessa Redgrave) om danserinden Isadora Duncan. Vi spørger: Hvilken berømt, nu afdød, amerikansk filminstruktørs mor udlånte til Isadora Duncan det halstørklæde, hvis ene ende kom om danserindens hals, den anden ind i et bilhjul, hvorved danserinden kvaltes til døde? Præmie: 1 flaske whisky. Sidste frist for afleveringer af svar: 1. maj.

JUGEND I FOYER'EN

Danske biografinteriører opmuntrer ikke til et nøjere studium af funktionalisme eller dekoration. Få biografdirektører gør noget ekstra for at hygge om sit publikum. De af dem, der gør det, bremses ofte af en forældet arkitektur; de fleste nøjes med at lade publikum hygge sig med sin egen forventning. Det skal skyndsomt tilføjes at en københavnsk biograffoyer i det mindste meget ofte kan byde på en siddeplads, i modsætning til f. eks. biografene i London. Der er god grund til at være taknemmelig for de fremlagte tidsskrifter i Alexandra og Repriseteatret, Holte, ligesom man roligt kan gå ud fra at Repriseteatrets kaffemaskine indtager en særlig plads i det valfartende publikums bevidsthed.

På en anden led oplever man nu og da forsøg på at peppe en trist foyer op med en karakteristisk dekoration. – En Jugend-tyrkende tid har bl. a. ført det positive med sig, at den ejendommelige danske tegner Johannes Holbek (1872–1903) igen er hentet

frem af glemslen. Information bragte den 6. februar en hel grafisk side med hans tegninger, og forinden havde Hasselbalchs Kulturbibliotek udgivet et udvalg af dem med Jacob Paludans introduktion. Vi skal dog minde om at Ove Brusendorff et godt stykke tid forinden havde hentet ham frem på eget initiativ, og med sædvanlig sans for det aktuelle havde dekoreret Carltons foyer med et udvalg af tegningerne, der er blevet forstørret op på fotostater. Det er ikke alene et eksempel på at Brusendorff også evner at have fingeren på en anden puls end sin egen (jfr. filmrepertoire!), men at der – så længe fotostaterne holder – med god sans for helheden er fundet frem til en dekoration der går godt i spænd med biografens øvrige, ret specielle farvevalg.

Vedføjede eksempel på Holbeks tegnekunst viser *ikke* en dansk filminstruktør i færd med at udtænke et projekt, der kan hales i land med overskud uden støtte fra Filmfonden; Holbeks titel var »Molok«.

Ø.H.

